

РЕШЕНИЕ

№ 31048

гр. София, 23.09.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав, в
публично заседание на 16.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **5375** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на Р. З. Х. с ЕГН: [ЕГН], лице без гражданство, с предоставен хуманитарен статут в Р.България, лично и като законен представител на малолетните си деца Р. Б. М., Н. Б. М. и Р. Б. М., с адрес: [населено място], [жк], [улица], ет. 2, ап. 4, срещу Заповед № ЗСПД/Д – С – СК/1375/12.05.2025г, издадена от началник отдел „СЗ“ - упълномощено лице от директора на Дирекция „Социално подпомагане“ (ДСП) – С. – отказ за отпускане на месечна помощ за три деца на основание чл. 7, ал. 1 от ЗСПД. В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорения акт, като постановен в нарушение на материалния закон - нормата на чл. 32, ал. 1 т. 4 от ЗУБ, както и директива 2001/55/ЕО на съвета от 20.07.2001 година относно минималните стандарти за предоставяне на временна закрила в случай на масово навлизане на разселени лица и конвенция на ООН за правата на детето. Претендира се, че децата попадат в обхвата на закрилата на посочените правни основания. Моли се за отмяна на оспорения административен акт и връщане на преписката за ново разглеждане. Прави се искане за отмяна на заповедта като незаконосъобразна. В съдебно заседание, жалбоподателката, чрез процесуален представител - адв. Т. поддържа жалбата. Разноски не се претендират.

Ответникът - началник отдел „СЗ“ - упълномощено лице от директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – С. в съдебно заседание не се явява не се представлява. Представя се писмен

отговор от директора на ДСП - С., чрез който се изразява становище, че жалбата е неоснователна.

Административен съд - София-град, трето отделение, 15-ти състав, като обсъди релевантните доводи на страните и приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа следното:

Жалбоподателката е лице без гражданство с предоставен хуманитарен статут в Р. България. Същото е правното положение на трите ѝ деца Р. Б. М., Н. Б. М. и Р. Б. М., родени съответно на 12.06.2008г., 16.08.2011г., и 05.10.2012г.

На 30.04.2025 г. жалбоподателката Р. Х., в качеството ѝ на майка и законен представител на Р. Б. М., Н. Б. М., Р. Б. М., е подала до директора на Дирекция "Социално подпомагане" – С. заявление-декларация за отпускане на месечни помощи за отглеждане на дете до завършване на средно образование, но не повече от 20-годишна възраст по чл. 7 ЗСПД. Декларирани са получаваните брутни доходи на семейството, като са представени и удостоверения, че децата са ученици в палестинско училище „И.“ през учебната 2024г./2025г. Институцията, именувана като „Палестинско училище „И.“, в което са записани децата на жалбоподателката като ученици, не се открива в публичния регистър на образователните институции в страната, поддържан от МОН. По делото липсват доказателства, че тази институция представлява „училище“ по смисъла на чл. 25, ал.1 от Закона за предучилищното и училищното образование.

Във връзка с подаденото заявление е издадена и оспорената Заповед № № ЗСПД/Д – С – СК/1375/12.05.2025г. на началник отдел „СЗ“ - упълномощено лице от директора на дирекция "Социално подпомагане" /ДСП/ – С. въз основа на Заповед № 2201-РД01-0046/03.11.2023г., с която е отказано отпускане на помощта по чл. 7, ал. 1, вр. чл. 3, т. 3, т. 5 ЗСПД, като актът е мотивиран с това, че децата не са български граждани или граждани на друга държава, с която България има сключен договор за изплащане на семейни помощи за деца.

Процесната заповед е връчена лично на заявителката на 14.05.2025 г., а жалбата до съда е подадена на 16.05.2025 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Производството по делото е допустимо, доколкото се оспорва подлежащ на обжалване

административен акт и жалбата е подадена от надлежна страна в законоустановения срок.

При преценка на основателността на жалбата, съдът съобрази следното:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при липса на съществени процесуални нарушения. Съдът намира, че актът е издаден в съответствие с материалния закон, тъй като не са налице съществени материално – правни предпоставки за предоставяне на исканата помощ: Палестинското училище „И.“ не представлява публична или частна институция по смисъла на чл. 25, ал. 1 от Закона за предучилищното и училищното образование, т.е. не представлява „училище“ по смисъла на чл. 25, ал.1 от Закона за предучилищното и училищното образование. Предпоставка за отпускане на помощта по чл. 7 от ЗСПД е детето/децата да посещава/посещават институция, която е част от предучилищното и училищното образование. Не всяка организационна форма, именувана „училище“, изпълнява този критерий, а само тези, които са част от системата на предучилищното и училищното образование. При тези обстоятелства е безпредметно да се изследва доколко жалбоподателката е сред субектите на помощта.

По тези съображения съдът приема, че оспореният акт е законосъобразен и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

По изложените съображения, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. З. Х., лице без гражданство, с предоставен хуманитарен статут в Р.България, лично и като законен представител на малолетните си деца Р. Б. М., Н. Б. М. и Р. Б. М., с адрес: [населено място], [жк], [улица], ет. 2, ап. 4, срещу Заповед № ЗСПД/Д – С – СК/1375/12.05.2025г, издадена от началник отдел „СЗ“ - упълномощено лице от директора на Дирекция „Социално подпомагане“ (ДСП) – С. – отказ за отпускане на месечна помощ за три деца на основание чл. 7, ал. 1 от ЗСПД.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 10, ал. 6 от Закона за семейни помощи за

деца.